

[Arbejds- og Socialministeren.]

Løbet af nogle Aar, 5—6 Aar, at kunne fordoble Antallet af Boliger herinde. Saa vidt jeg ved, ligger det saaledes, at København hidtil kun har benyttet $\frac{1}{3}$ af de 5 pCt. af forrige Aars Grundbeløb, der staar til Raadighed til Opførelse af billigere Boliger, idet Resten er gaaet til Huslejetilskud. Men hvis det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen vil have Dans paa dette Omraade, kan han godt faa det, for jeg tror nok, at omtrent $\frac{1}{3}$ af Befolkningen bor i København, $\frac{1}{3}$ i Købstæderne og $\frac{1}{3}$ paa Landet, og der ligger altsaa København, hvor det ærede Medlems Parti har haft Magten i mere end en Menneskealder, relativt lavt — saa man kan i hvert Fald ikke spille den ene Gruppe ud imod den anden. Men det, vi skal bestræbe os for, er naturligvis at se at faa dette Boligbyggeri i Gang, saa at vi kommer længere frem paa dette som paa andre Omraader.

De Ændringer, som Lovforslaget indeholder, er alle Forbedringer, og det er Forbedringer, som koster ikke saa faa Millioner, men det har været mig magtpaaliggende, om vi kunde tale os til Rette om at afhjælpe de Vanskeligheder, som baade de gamle og Invaliderne har været inde under igennem disse Aar, og afhjælpe dem paa en Maade, saa man kunde samle et meget betydeligt Fler-tal her i Tinget om Løsningen af disse Problemer. Ud fra disse Betragtninger har jeg søgt at opbygge Lovforslaget med de mange forskellige Tillæg, hvor jeg bl. a. ogsaa lægger Vægt paa de Tillæg, som der var Regler om i mit oprindelige Lovforslag, og som er bibeholdt, nemlig Tillæggene til Brændsel og til Beklædning, som vi oven i Købet har forbedret.

Jeg takker for den velvillige Tilslutning og anbefaler ærede Medlemmer at stemme for de af mig stillede og af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag.

Ordføreren (Krog): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, at naar han nu hævder, at det er Socialdemokratiet, der har faaet de øvrige Partier til at komme med de foreslaaede Forbedringer af dette Lovforslag, saa kunde man maaske fristes til at sige, at det er Udtryk for, at det ærede Medlems Parti, og han med det, ønsker Æren for alt det gode, der er i Lovforslaget, og saa kunde vi andre passende

dele det eventuelt mindre gode. Jeg tror ikke, det er rimeligt med en saadan Fordeling. Jeg tror, vi har Lov til at understrege, at Lovforslaget netop er et Udtryk for, at Regeringspartiet og de Partier, der har givet Tilslutning til Lovforslaget, virkelig af egen Vilje har ønsket at forbedre de gamle og Invalidernes Kaar.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen sagde endvidere, at det kunde jo være godt nok med en eventuel Forbedring for de Menneskers Vedkommende, som havde en Del Indtægt, men at det store Flertal af Rentemodtagere ingen Indtægt havde. Det er rigtigt, det ved vi godt, men man kunde jo ogsaa fristes til at spørge, hvad Grunden er dertil. Som det ligger i Øjeblikket, er det saaledes, at det jo næsten straffes, hvis man skaffer sig en Indtægt, sikrer sig en lille Pension eller ved Sparsommelighed skaffer sig en lille Formue. Med de Fradragsregler, der hidtil har været gældende, var det klogere for de paagældende slet ikke at foretage nogen Sikring i saa Henseende, idet deres samlede Indtægt faktisk blev mindre derved, end hvis de slet ingen Ting havde. Da vi er af den Opfattelse — og den er ganske afgjort ogsaa rigtig —, at det er sundt og naturligt at animere til Opsparing og til Sikring af Alderdommen, vil vi netop mene, at vi med det foreliggende Lovforslag, der er formet saaledes, at noget af dette kan naas, er inde paa den rigtige Vej.

Jeg har første Gang, jeg havde Ordet, paapeget, hvordan Loven vil komme til at virke i Praksis, og jeg understreger igen, at det er sundt, naturligt og rigtigt, at de Mennesker bliver hjulpet, som ingenting har — og det er ogsaa det, Lovforslaget bl. a. gaar ud paa —, men det er ikke forsvareligt, mener jeg, at sætte Grundbeløbet saa højt, at det ikke animerer til at lægge en lille Smule til Side, til man bliver gammel. Det skal være saadan, at de, der trods alt gør det, faar det bedre end dem, der ikke gør noget for at sikre sig paa de gamle Dage.

Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen sagde bl. a. saadan noget som: Tror mon nogen, at 250 Kr. pr. Maaned til et Ægtepar eller 175 Kr. til enlige vil medføre en Luksustilværelse? Nej, det tror jeg i hvert Fald ikke. Men naar den Slags Forbedringer sammen med andet i de Ændringsforslag, der er stillet fra den Side, medfører saa